

Algemene Vergadering EAPN 2012 – Slotverklaring

BESPARINGEN WERKEN NIET – NOOD AAN EEN SOCIAAL INVESTERINGSACT

De afgevaardigden van de 23ste Algemene Vergadering EAPN (7-9 juni, Noorwegen) sluiten zich aan bij de mensen in armoede om een « **rode kaart** » te geven aan Europese instituties met de boodschap dat ze de mensen, waaronder de meest kwetsbaren, **in de steek hebben gelaten** in de wedloop naar **het vergenoegen van de markten**. De lidstaten die zetelen in de Europese Raad, volgen een weg waarin de klemtoon uitsluitend op besparingen ligt. Deze benadering doet 'de armen' de prijs betalen van de crisis, waarvoor zij niet verantwoordelijk zijn, en ondermijnt een inclusief herstel. De afgevaardigden van de Algemene Vergadering doen een oproep aan de Europese leiders om prioriteit te geven aan het menselijke en aan de planeet, en niet aan de markten. Ze roepen eveneens op om een **Sociaal Investeringspact** te sluiten om het vertrouwen van de mensen te herstellen, om een positieve visie te bieden en om een stappenplan voor de Europese samenwerking in de toekomst voor te stellen .

De afgevaardigden van de Algemene vergadering :

- Verwerpen het brutaal in de steek laten van het Griekse volk door de Europese Unie. In haar beleid heeft de Europese Unie op geen enkele manier stilgestaan bij de sociale gevolgen op korte en lange termijn.
- Bevragen de aangekondigde beloften van de Europa 2020-strategie omtrent de inclusieve groei en de armoedevermindering. De cijferdoelstelling van de armoedevermindering wordt verwaarloosd en het Europese economische beleid werkt de ontmanteling van nationale sociale infrastructures in de hand. Alzo groeit de armoede en wordt de kloof van ongelijkheden vergroot, in het bijzonder in de Troika-landen.
- Verwerpen de marginalisering van de stakeholders in de EU-sleutelprocessen, o.a. de Europa 2020-strategie, evenals de erosie van democratische processen als gevolg van intergouvernementele overeenkomsten die uitgevoerd worden zonder een adequaat parlementair toezicht.
- Uiten hun onbegrip en woede ten aanzien van de Europese Unie omdat ze hun steun blijven geven aan een model dat gedoemd is te mislukken. Dit model is gebaseerd op besparingen, die onvermijdelijk zullen leiden naar een recessie en een breuk van de Europese Unie. De Europese Unie moet dringend het debat aangaan en alternatieve benaderingen bevorderen voor een inclusief herstel gebaseerd op solidariteit, een sociale investering en het nastreven van een meer gelijkwaardige maatschappij.

Daarom vragen de afgevaardigden van de Algemene vergadering aan de Europese Unie en de lidstaten om een **Sociaal Investeringspact** te sluiten, door :

- 1) **Te investeren in een geheel van progressieve stimuli** die de mensen ondersteunen en inkomensniveaus verhogen. Dit door het investeren in de creatie van kwalitatieve jobs, in de toegang tot diensten en in sociale beschermingsystemen van hoog niveau, waaronder de systemen van adequaat minimuminkomen. Deze toegang moet met name aan kwetsbare groepen verzekerd worden door benaderingen van actieve inclusie. Dit pact moet evenzo investeringen voorzien in opvoeding en onderwijs, gezondheidsdiensten, toegang tot huisvesting en toegankelijke energiediensten en moet de strijd aangaan tegen het steeds toenemend percentage daklozen.
- 2) **Het ondersteunen van de rol van de Staat om gemeenschappelijke goederen te voorzien en inclusie en sociale coherentie te verzekeren** – door het garanderen van universele en gelijke diensten en welvaart voor iedereen, nodig voor het welzijn van ieder. Er moet een halt toegeroepen worden aan de transfer van publieke goederen aan lucratieve ondernemingen in sectoren waarbinnen de concurrentie de sociale rechten schendt.
- 3) **Een eerlijk verkrijgen en herverdelen van rijkdommen** – het tegengaan van de tendens van een toenemend percentage werkende armen, door een reglementering omtrent «waardige lonen» en een investering in systemen van adequaat minimuminkomen (minstens 60% van het beschikbaar mediaaninkomen). Er moet vooruitgang geboekt worden in de uitwerking van een Europees kader die adequate minimum sociale standaarden in de Europese Unie verzekert en zodoende ook een sociale drempel. Dit moet gefinancierd worden door een rechtvaardige fiscaliteit – door prioriteit te geven aan een progressieve belasting op het inkomen, een belasting op vermogen, een belasting op financiële transacties. Evenzo dient prioriteit gegeven te worden aan de strijd tegen belastingontwijking door een Europese wetgeving, die fiscale paradijzen doet verdwijnen en erin slaagt om de gebreken van het systeem te herstellen.
- 4) **Het redden van de euro en het versterken van de Europese economische stabiliteit** – en niet door het opofferen van de solidariteit tussen de regio's of de armen en de rijken. De euro-obligaties, het kwijtschelden van onbetaalbare schulden, een flexibel beheer van monetaire tekorten en een belasting op financiële transacties in Europa zijn noodzakelijke instrumenten. Maar tevens moet het economisch beleid gedragen worden door sociale doelstellingen en als ultiem doel hebben sociale rechtvaardigheid na te streven. Dringende prioriteiten zijn het beschermen van de deelname van Griekenland in de eurozone en de Europese Unie en het bieden van betaalbare financiële steun door de Europese Centrale Bank aan alle landen die hieraan nood hebben.
- 5) **Het versterken van de democratische verantwoordelijkheid via een directe en participatieve democratie** – door het verstevigen van de rol van de Europese nationale parlementen en door het investeren in een regelmatige dialoog met het middenveld, inclusief alle stakeholders, waaronder de NGO's en mensen in armoede, ten einde alternatieve oplossingen voor de crisis te ontwikkelen en te realiseren, meer bepaald via de Europa 2020-strategie.

- 6) **Het meten van sociale vooruitgang, eerder dan economische prestaties** – verder gaan dan het BBP door het uitwerken van een index van duurzame multi-dimensionele ontwikkeling, geïnspireerd door de sociale indicatoren van de sociale OCM en door het meten van vooruitgang in termen van gelijkheid, gezondheid, materiële voordelen en welzijn, evenals culturele, sociale en politieke participatie. Het verminderen van de toenemende kloof tussen de inkomensniveaus en de rijkdom, door het instellen van een realistische en ambitieuze cijferdoelstelling, die een gelijkwaardige maatschappij mogelijk maakt.

Een 'hernieuwde' Europa 2020-strategie, die de doelstelling van inclusieve groei en de cijferdoelstelling van armoedevermindering ernstig neemt en niet beschouwd als vermeende gevolgen van andere prioriteiten, biedt een algemeen kader voor de bevordering en de opvolging van zo'n sociaal investeringspact. Deze strategie zou moeten versterkt worden door aanbevelingen rond vermindering van armoede en ongelijkheden die ondersteund worden door financiële investeringen, meer bepaald door de Europese Structurele Fondsen : minstens 25% van het budget voor Cohesie zou moeten toegewezen worden aan het Europees Sociaal Fonds (ESF) en minstens 20% van het ESF voorzien voor sociale inclusie en armoedebestrijding.

Opmerking: de 23ste Algemene Vergadering EAPN vond plaats in Noorwegen, van 7 tot 9 juni 2012. Delegaties van 29 landen en 9 Europese organisaties namen deel aan debatten en activiteiten. Tijdens deze Algemene Vergadering werden Dynamo International (Netwerk van straatwerkers) en de Internationale Federatie van Maatschappelijk werkers opgenomen als leden van het EAPN-netwerk.